

Πάνδημος εορτασμός Οσίου Σεραφείμ στην Ι.Μ. Φθιώτιδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στην όμορφη Λοκρίδα και σε δύο από τους πανηγυρίζοντες Ναούς του Οσίου Σεραφείμ του εκ Ζελίου, του Δομβοΐτου, ενός εκ της χορείας των Φθιωτών Αγίων, ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την ιερά μνήμη του Οσίου.

Στον Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό και στην μεγαλειώδη Ιερά Λιτανεία χοροστάτησε ο κ. Συμεών στο ομώνυμο χωριό Άγιος Σεραφείμ Λοκρίδος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Μεγάλη μέρα σήμερα για την τοπική μας Εκκλησία, μεγάλη μέρα και για τον Άγιο Σεραφείμ. Μεγάλη μέρα γιατί εορτάζουμε έναν άνθρωπο ο οποίος μας έχει κάνει υπερήφανους, έναν άνθρωπο, για τον οποίο καυχώμεθα να μιλήσουμε και να καμαρώσουμε ότι είμαστε απόγονοι του, ότι είναι πρόγονός μας, ότι είμαστε

συμπατριώτες του, γιατί δεν είναι βέβαιο ότι πάντοτε μέσα στο διάβα του χρόνου όλοι οι άνθρωποι μας κάνουν υπερήφανους για τον τόπο μας ούτε στο παρελθόν ούτε στο παρόν αλλά ούτε και στο μέλλον. Λίγα πρόσωπα είναι αυτά τα οποία αφήνουν θετικό στίγμα παντοτινό στην ιστορία, αιώνιο στίγμα, το οποίο μάλιστα ξεπλένει και τις αμαρτίες των πολλών. Οι ολίγοι αυτοί οι εκλεκτοί είναι που σηκώνουν πάνω στους ώμους τους το βάρος των ανομιμάτων των πολλών και χάρη σε αυτούς τους λίγους μπορούμε να στεκόμεθα όρθιοι μετά παρρησίας ακατακρίτως τολμάν επικαλείσθαι προς τον πατέρα Θεόν και λέγειν και προσεύχεσθαι στο πανάγιο όνομά Του.

Ένα τέτοιο πρόσωπο υπήρξε ο Όσιος Σεραφείμ και μάλιστα με μία απίστευτη σταθερότητα στη ζωή του, από την πρώτη μέρα της γεννήσεώς του και τα βρεφικά, νηπιακά, παιδικά, εφηβικά και νεανικά του χρόνια στο Ζέλι της Λοκρίδος, μέχρι και το οσιακό τέλος του.

Γι' αυτό λοιπόν σήμερα βρίσκομαι εδώ στον Άγιο Σεραφείμ, εδώ που η θαυμαστή παρουσία του Αγίου έδωσε όνομα στο χωριό, εδώ όπου η θαυμαστή παρουσία του Αγίου έδωσε υπόσταση στο χωριό, εδώ που η θαυμαστή παρουσία του Αγίου έδωσε κειμήλια στο Ναό, σε αυτόν ακριβώς εδώ τον άγιο τόπο είναι μία ευκαιρία σήμερα να ατενίσουμε το τέλος του Αγίου Σεραφείμ και πάνω από αυτό και πάνω σε αυτό το τέλος να φιλοσοφήσουμε και να εμπνευστούμε για τα ουσιώδη της ζωής. Γι' αυτό θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω τα τελευταία λόγια της ζωής του Οσίου Σεραφείμ, όπως θα απηύθυνε στους μαθητές του και όπως θα απηύθυνε και σε όλους εμάς και τα οποία συμπυκνώνονται και στο ειλητάριο της Ιεράς Εικόνας.

Μη εγκαταλείψετε μας λέει την προσευχή που είναι γλυκύτατη συνομιλία με τον Θεό και μην επιτρέψετε να σας καταλάβει ποτέ ο τύφος, η θανατηφόρα αρρώστια της υπερηφάνειας αλλά να μείνετε πάντοτε ταπεινοί».

Την κυριώνυμο ημέρα ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον Πανηγυρίζοντα Ναό στην γενέτειρα του Οσίου, στο ιστορικό και γραφικό Ζέλι Λοκρίδος.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Είναι πάρα πολύ συγκινητικό το πώς ένα παιδί που γεννήθηκε εδώ σε αυτόν εδώ τον τόπο εξ κοιλίας μητρός αγάπησε τον Θεόν, μοναχοπαίδι και τόσο πολύ αγάπησε το Θεό που έλαβε χάρη παλαιότερων Αγίων, γιατί αυτό το παρατηρούμε σε κάποιους πολύ πολύ μεγάλους Αγίους της Εκκλησίας μας, καθώς είχε τέτοια σχετική προδιάθεση που μέχρι και δεν εθίλαζε τη μητέρα του τις νησιτίσιμες ημέρες Τετάρτη και Παρασκευή. Είχε μία έντονη χάρη από το Θεό και η οποία χάρη δεν ήταν μία στασιμότητα, αλλά ήταν μία ανησυχία γι' αυτό και με πολλή αγάπη και με πολύ σεβασμό θα μου επιτρέψετε κοιτώντας στα μάτια όσους από εσάς έχετε τιμηθεί από το Θεό να είστε γονείς, να μην σας φοβίζει η ζωηρότητα ή

η ανησυχία των παιδιών σας, ίσα ίσα να σας ανησυχεί το αντίθετο όταν συμβαίνει, η στασιμότητα, ο εφησυχασμός και η καθίζηση και ζούμε σε μία τέτοια εποχή που ωθεί δυστυχώς τα παιδιά μας σε μία παραίτηση, σε μία απογοήτευση.

Μέσα λοιπόν σε αυτήν την ατμόσφαιρα είναι πολύ σημαντικό να ευλογούμε το ανήσυχον και το ζωηρόν και αυτό το είδαμε ιδιαίτερα στον Όσιο Σεραφείμ. Ξεκίνησε τη μοναστική του πορεία από τον Προφήτη Ηλία και όμως δεν αρκέστηκε, δεν επαναπαύθηκε εκεί, αναζητούσε πάντοτε κάτι υψηλότερο, κάτι καλύτερο, και αυτό ήταν βέβαια και μία ευλογία για όλους τους τόπους από τους οποίους πέρασε κι είναι πολύ σημαντικό ότι πέρασε και από τη μονή των Αγίων Αναργύρων στην Αταλάντη και ως εκ τούτου έχει ευλογηθεί και αυτό το μοναστήρι και τον έχει προστάτη. Δεν έμεινε όμως μόνο εκεί, έφθασε στο όρος Σαγματά, έφτασε μέχρι την Πειραϊκή Ακτή, γύρισε όλη την τότε ηπειρωτική Ελλάδα και κατέληξε στο όρος Δομβούς όπου και το ομώνυμο μοναστήρι το οποίο ιδιαίτερα τον τιμά, σεμνύνεται και γεραίρει για το πρόσωπό του.

Βλέπουμε λοιπόν ένα πρόσωπο, το οποίο έχει σπινθηροβόλα πνευματική διάθεση, αναζητεί τον Θεό, λαχταρά τον Θεό και είναι διατεθειμένο να υποστεί κόπους και θυσίες γι' αυτήν την αγάπη. Βλέπουμε λοιπόν ένα πρόσωπο ανήσυχον, το οποίο μέχρι το τέλος της ζωής του διατηρεί αυτήν την ανησυχία και αυτή η ανησυχία φαίνεται και από την αγωνία που έχει και για την ψυχή του την ίδια, νιώθει μία ταπεινότητα πολύ βαθιά, πολύ προσωπική, φαίνεται ότι είναι πολύ έντονος συναισθηματικός χαρακτήρας, άνθρωπος ευαίσθητος και τρυφερός, ονόμαζε ασθενή την ψυχή του, ταλαίπωρη ψυχή, ένιωθε μέσα το πάντοτε ένα κενό, το οποίο τον οδηγεί ακατάπαυστα προς τον Θεό και μόνο σε Αυτόν».

Στις Ιερές Ακολουθίες οι οποίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν οι οικείοι Δήμαρχοι, Καμένων Βούρλων κ. Ηλίας Κυρμανίδης και Αμφίκλειας – Ελάτειας κ. Αθανασία Στιβακτή με μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων, καθώς και εκπρόσωποι του Στρατού και των Σωμάτων Ασφαλείας και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

